ALICE IN UTOPIA

SCHRIJVERSCOLLECTIEF APK

ALICE IN UTOPIA

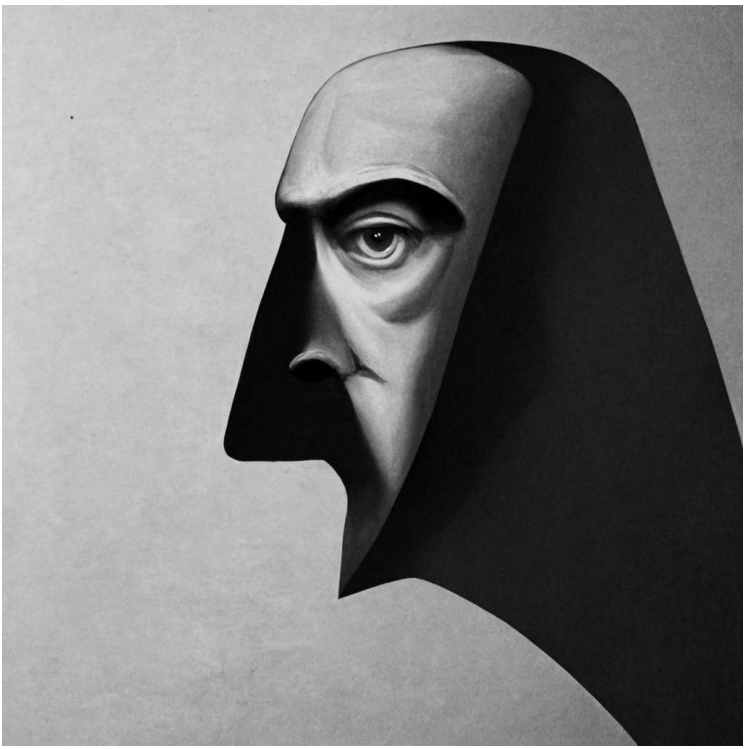
© 2023 by Schrijverscollectief APK & de Scriptomanen vzw
www.scriptomanen.org – www.woordaanslag.blogspot.com
contact: storytellers@inter-actief.be
Cover: Patrick Bernauw

Deze POD-uitgave werd gefaciliteerd door:
www.mijnbestseller.nl

Niets uit deze uitgave mag, op welke wijze ook, worden overgenomen zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

AHTIATNINC

Patrick Bernauw

Voorwoord

Vijftien schrijvers presenteren zich ook dit jaar weer in een bundel met hun beste literaire teksten, geproduceerd in de cursus 'schrijven' aan de Academie voor Podiumkunsten in Aalst, jaargang 2022-2023.
We kozen het ruime sop onder het fabelachtige gesternte van *Alice in Wonderland*, en omdat wij aangemeerd liggen in de haven van Utopia, lag de titel voor dit collectief eindwerk voor de hand. Maar u zult in dit boek niet alleen wonderbaarlijke bijdragen vinden, geïnspireerd door Alice. Een andere rode draad vormde dit jaar *Een tuin van troost*, een website rond de helende kracht van de natuur:
www.tuinvantroost.blogspot.com
Enkele van die teksten haalden ook deze eh… bloemlezing, jawel.
Het afgelopen jaar stond ongetwijfeld eveneens in het teken van de artificiële intelligentie, die niet uit de media was weg te slaan. Als woordkunstenaars gingen wij aan de slag met programma's als *Midjourney* of *Nightcafé*, die woorden kunnen omzetten in beelden. Nogal wat van de illustraties in dit boek kwamen op die manier tot stand.
Over de kwaliteiten van ChatGPT, waarmee je probleemloos 'gedichten zonder fouten' (zo stond het in de krant), filosofische essays en verhalen zou kunnen schrijven, waren wij veel minder te spreken. Ik gaf eenzelfde schrijfopdracht mee aan de ChatGPT én aan mijn cursisten. Rita Laureys, Hilde Schockaert en Lili Vanden Wijngaert namen de uitdaging aan en schreven een stuk over onzichtbaar worden, twijfels op de vooravond van je huwelijksdag en inbreken in het eigen huis. U vindt hun teksten in dit boek; de versie van de ChatGPT bleef telkens ver onder de maatstaven die wij hanteren als we over 'literaire kwaliteit' spreken. Wie dat wil, kan de artificieel intelligente teksten

– met commentaar – nalezen op onze blog:
www.woordaanslag.blogspot.com
Het doet mij ten slotte veel plezier u te mogen melden dat er opnieuw enkele schrijvers met Grote Projecten onder ons zijn. Zij werken aan een roman – Jana Van Der Fraenen, Louise Vissenaekens – of aan een langer verhaal dat we niet in zijn totaliteit in dit boek kunnen opnemen (Joachim Ferier). In dit boek vindt u een voorpublicatie van een werk dat, wie weet, binnen afzienbare tijd in de boekhandel ligt te blinken.
In alfabetische volgorde zijn dit de schrijvers die zich aan u voorstellen:

Kyra De Backer	9
Katrien Dierick	14
Joachim Ferier	26
Rita Laureys	45
Hilde Schockaert	71
Vera Steenput	86
Lili Vanden Wijngaert	100
Jana Van Der Fraenen	111
Ellen Van de Velde	120
Jos Van Dorpe	134
Anna van Ro	145
Veerle Van Vaerenbergh	159
Rik Verlé	169
Anke Verleysen	185
Louise Vissenaekens	203
Oplossingen raadsels	224
Copyright illustraties	225

Kyra De Backer

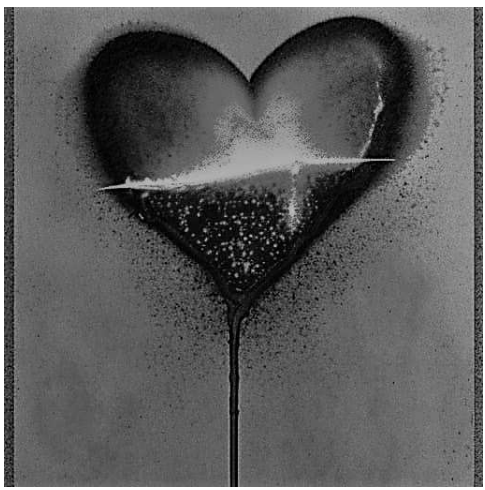
Als de vonk (ons) overslaat

Ik lees tussen de regels door
-zie je voorgesneden spanning.

Ik ben je laatste sintel, ik tintel,
brand nog na van vuur
dat niemand ooit kon vatten.

Ik verblind
-je verslindt me,
druppelt, miezert, dooft.

Ik ben je natte brandhout,
tot in het hart doorweekt.

Niet van jou

ik ben misschien jouw ideaal
het summum van vertier
maar al die pracht en praal
zet zich louter op papier

geloof me, 'k had graag van jou gehouden
veel liever dan ik doe
't is al wat jij en ik ooit wouden
ik weet gewoon niet hoe

het valt niet uit te leggen
en nog minder te verstaan
toch moet ik je wel zeggen
voor mij is het gedaan

je kan altijd proberen
alsnog mijn hart voor jou te winnen,
mij met onbegrensd geduld leren
jou weer te beminnen

maar hoe je het ook draait of keert
en wat je ook beweert
hoe vaak je zegt "ik hou van jou"

ik ben niet de vrouw voor jou

Een ode aan jouw Taal

Ik warm mijn verkleumde letters
aan je *'rozengeur en maneschijn'*-kaarsen,
blaas zorgvuldig de stilte uit.

Jij legt je mooiste woorden op tafel
naast goede voornemens en twee lege glazen
idyllisch, eloquent, tentatief...

We roepen vraagtekens uit,
sommen punten op zonder komma's en...
plaatsen onverwijld een ampersand tussen

nu & voor altijd

Mijn zinnen had ik al op jou gezet,
die ben ik nog even kwijt.

X + Y

Ik pluk madeliefjes voor je, lief
Aan de grote hazelaar die
Na al die jaren
Nog steeds
Dezelfde initialen draagt
Ze hebben onze grijze haren overleefd
In bruine schors gekerfd
Vertellen een verhaal
Dat nooit geschreven werd

Ik pluk madeliefjes voor je, lief
Na al die jaren
Nog steeds

Katrien Dierick

ALLES ROOD

Er was eens een meisje dat Liesje heette. Zij vond rood de mooiste kleur van allemaal. Liefst van al droeg Liesje rode kleren. In haar kast lagen rode T-shirts, rode truien en natuurlijk ook leuke rode rokjes en broeken. Zelfs de sokken van Liesje waren rood. Mama probeerde af en toe iets anders voor het meisje te kopen. Laatst kwam ze thuis met een prachtige groene jas. Maar Liesje zei: 'Nee mama, ik wil enkel een rode jas dragen.' De mama van Liesje werd er soms zelfs een beetje droevig van.
Op een zaterdag zei Liesje dat ze niet langer in haar kamer wilde slapen. Daar waren veel te veel verschillende kleuren, Liesje kon er niet tegen. Dus verfde haar papa alle muren rood en ook de deur van de slaapkamer van Liesje kreeg een nieuw laagje verf.
'Zo, lieve meid,' zei papa, 'nu ben je vast heel erg blij met je rode kamer.'
Maar Liesje was helemaal niet blij. Met boze ogen keek ze naar haar papa. Ze zette koppig haar handen in haar zij en sprak: 'Mijn bed is niet rood, de kasten zijn nog bruin en de lakens zijn te wit.' Dus ging papa naar de winkel om nog meer verf te kopen. Mama zocht ondertussen de hele stad af naar rode lakens. Zo konden ze er toch voor zorgen dat Liesje in haar bed wilde slapen, blij met haar kamer die helemaal omgetoverd werd in een rode kleur.

De volgende maandag stond Liesje klaar om naar school te gaan. Ze trok haar rode jas aan, nam haar rode boekentas in de hand en zette haar nieuwe rode muts op. In haar rode pennenzak zaten enkel rode balpennen en rode stiften. Liesje was de enige in de hele klas die van meester Dirk met een rode balpen mocht schrijven. Alle andere kinderen schreven in het blauw.
'Een rode pen is voor de meesters en de juffen,' zeiden de anderen als Liesje één van haar rode pennen uitkoos om mee te schrijven. 'Waarom mag jij dat wel? Wij schrijven

allemaal met een gewone pen. Gewone pennen hebben blauwe inkt.'
Liesje haalde haar schouders op. Meester Dirk glimlachte naar haar, maar zei niets tegen haar klasgenoten. Mama had het geregeld met de meester. Liesje was er niet bij toen mama met hem had afgesproken. Ze wist alleen dat ze vanaf de volgende dag ook op school met haar rode pen mocht schrijven. En voor Liesje was dat voldoende. Zolang ze overal rood kon zien, was Liesje vrolijk en blij.

Vandaag zou er iets gebeuren in de klas. Liesje wist het gewoon, maar ze kon niet zeggen wat. De meester leek een beetje zenuwachtig, hij keek af en toe in de richting van de deur. De deur was blauw, dus Liesje vond het niet fijn om vaak naar de deur te kijken. Maar ze wilde wel graag weten waarom meester Dirk verwachtte dat er elk moment iemand binnen kon komen.
Plots hoorde Liesje stemmen in de gang en kwam er een kleine jongen de klas binnen.
'Ah, daar ben je dan,' sprak Meester Dirk, 'kom maar vooraan staan zodat iedereen je goed kan zien.' Hij nam de jongen bij zijn schouders en zei: 'Dit is Tommie, hij komt vanaf vandaag bij ons in de klas. Wat zeggen jullie?'
'Dag Tommie,' zeiden ze allemaal in koor.
Liesje vond Tommie raar. Ze bleef naar hem kijken tot hij vooraan in de bank naast Lore ging zitten. Hij was helemaal in het groen gekleed, en zijn rugzak was ook groen. Hij haalde voorzichtig een pennendoos boven. Ze had een groene kleur en alle pennen waren ook groen, zag Liesje. Ze vond het een beetje grappig.
'Jij draagt alleen rode kleren,' zei Tommie.
'En jij draagt alleen groene kleren,' antwoordde Liesje.
Het was alsof Liesje nu pas begreep hoe anders dat was dan bij de andere kinderen in de klas.

'Vandaag is er een nieuwe jongen bij ons in de klas komen zitten,' vertelde Liesje 's avonds aan mama.
'Vind je hem leuk?' vroeg mama.

‘Hij is een beetje speciaal.’
‘Hoe bedoel je?’
‘Hij draagt alleen groene kleren,’ zei Liesje.
‘Vind je dat mooi?’
‘Ik begrijp niet waarom hij geen rode kleren draagt. Want rood is toch veel mooier?’
‘Groen is ook heel erg leuk,’ antwoordde mama.
Liesje zei niets, ze keek naar haar mama en dacht heel diep na. Daarna ging ze naar haar rode kamer, nam een schrift met een rode kaft en schreef een rijmpje met haar rode pen.

Ik voel me heel erg leuk en groot,
zo in mijn lievelingskleur rood.
Maar die nieuwe jongen ziet groen,
misschien wil ik dat ook een keertje doen.

Tevreden klapte Liesje haar schrift dicht, knipte haar rood nachtlampje uit en trok haar rode donsdeken tot over haar oren. Ik vind Tommie leuk, dacht ze, ook al vindt hij groen leuker dan rood.

De volgende ochtend legde mama een boterham met choco op een rood bordje.
‘Alsjeblieft, lieve schat, heb je lekker geslapen?’
‘Ja mama,’ zei Liesje, ‘maar mag ik morgen een boterham op een groen bordje? Of heb je soms die groene jas nog?’
Mama wist niet wat ze hoorde. ‘Ik denk dat papa die jas op zolder heeft bewaard.’
Niet veel later stond Liesje klaar om naar school te vertrekken, in een groene jas. Dat was in maanden niet meer gebeurd. Mama liep snel naar binnen omdat ze hier een foto van wilde maken. Ze was zo fier op Liesje omdat ze eindelijk eens een andere kleur droeg.
Op school zag Liesje Tommie lopen. Hij droeg vandaag een rode jas in plaats van een groene.
‘Jouw jas is rood,’ zei Liesje.
‘En jouw jas is groen,’ zei Tommie.

‘Ik dacht dat jij dat leuk zou vinden,’ fluisterde Liesje verlegen.
‘En ik wou graag dat jij mij leuk zou vinden,’ antwoordde Tommie.
‘Zal ik aan meester Dirk vragen of jij naast mij mag zitten? Dan kan ik met jouw groene pen schrijven en jij met mijn rode.’
Liesje knikte. Ze was zo blij dat ze Tommie spontaan een kusje op zijn wang gaf. Hij kleurde helemaal rood.

(VER)WONDER

Ik volg
de wijze(r)
- tik tak -
geen tijd,
geen tijd,
te laat.

Ik zie
geen kleuren
- wit zwart -
deur dicht,
geen licht,
te groot.

Mijn wens
voor vannacht
- flik flak -
gezwind,
weer kind,
geen haat.

Ik droom
twee harten
- tik tak -
met kwast,
contrast,
vuurrood.

ZOEKTOCHT

Ik zoek,
ren, val,
sta op
en struikel.
Wie ben ik?

Huisje-boompje-beestje,
af en toe een feestje,
geen suikers op je brood
en remmen voor het rood.
Zeg: hallo, bedankt, tot later,
drink de hele dag door water.
Poetsen, wassen, eten,
in de sportschool zweten,
douchen, op tijd naar bed,
ontbijt al klaargezet.

Ik zoek, ren, val,
sta op
en struikel.
Waar ben ik?

Drinken, boeren, fuiven,
door één neusgat snuiven,
te laat zijn voor het werk,
luid vloeken in de kerk.
Fuck you zeggen tegen wetten,
echt nooit op je woorden letten.
Flirten met de kantjes,
slaan met losse handjes,
gluren bij de buren,
stoute foto's sturen.

Ik zoek,
ren, val, sta op
en struikel.
Wie wil ik zijn?

Stuurloos,
zonder richting,
dagen grijs.
Ben jij
een wit konijn,
mijn kapitein?
Ik heb
een ticket
enkele reis.
Ga mee
naar wonderland
droom met mij.

GOLF ME

Red me
niet uit je woorden
-stroom.

Duw me
kopje onder
in de klank
-kleur van je stem.

Jaag me voor
-bij de golven
van de tijd

tot we het zwemmen
zijn verleerd.

WELKOM

Zet u
en doe gerust alsof
ge thuis niets meer
te doen hebt.

Knijp
die scherpe woorden
uit de keel.

Leg uw oor
voor een keer
midden op tafel.

Doof tussen
de zinnen soms
ook achter
-klap.

Eén kopje engelen
-vocht doodt
de duivel
niet.